

17110112/2018

Sygn. akt TAS 7/8/2018

TRYBUNAŁ ARBITRAŻOWY DO SPRAW SPO

przy Polskim Komitecie Olimpijskim

WYROK

**Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu
przy Polskim Komitecie Olimpijskim**

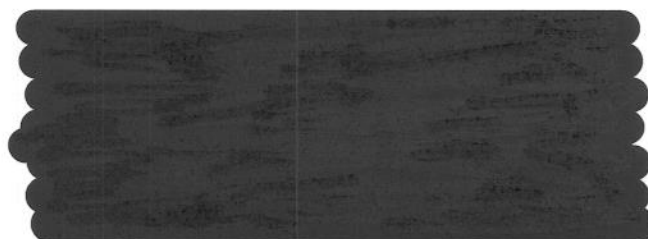
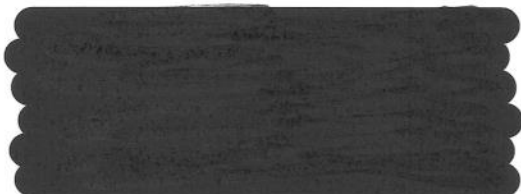
z dnia 24 maja 2018 r., w sprawie odwołania [REDACTED] od [REDACTED]
[REDACTED] z dnia [REDACTED] r.

Zespół Orzekający Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim
w Warszawie w składzie:

1. Romana Troicka-Sosińska - Przewodnicząca
2. Wiktor Cajsel - Arbiter
3. Paweł Granecki - Arbiter

orzeka:

1. Oddala skargę w całości.

Rachunek bankowy: PKO BP S.A. 16 o/ Warszawa
02-739 Warszawa, ul. Wałbrzyska 11;
nr: 52 1020 1169 0000 8802 0093 5676

Uzasadnienie

██████████ uprawia sport ██████████. Reprezentuje barwy ██████████ w ██████████ roku brał udział we ██████████ organizowanych przez ██████████ Sp. z o.o.

Podczas zawodów rozgrywanych w dniu ██████████ r. w ██████████ został objęty badaniem antydopingowym. W ██████████ r. ██████████ zawiadomiła zawodnika o podejrzeniu naruszenia przepisów antydopingowych i wykryciu w jego organizmie substancji zabronionej MELDONIUM. Do zawiadomienia został dołączony wynik analizy próbki przeprowadzonej przez Instytut Sportu z siedzibą w Warszawie.

██████████ skorzystał z prawa do analizy próbki B – analiza próbki B odbyła się w dniu ██████████ r. Obwiniony został zawiadomiony o ostatecznym wyniku badania antydopingowego i na ██████████ r. został wyznaczony termin rozprawy przed ██████████. Podczas rozprawy obwiniony złożył wniosek o wyłączenie terapeutyczne ze skutkiem wstecznym (dalej TUE) oraz złożył wniosek o wyznaczenie dodatkowego terminu na przedłożenie dokumentacji medycznej w języku polskim.

W dniu ██████████ r. ██████████ przedłożył do Komitetu Wyłączeń do Celów Terapeutycznych (dalej Komitet) wniosek TUE wraz z przetłumaczoną dokumentacją medyczną – Komitet w dniu ██████████ r. wydał decyzję odmowną w sprawie przyznania obwinionemu wyłączenia terapeutycznego.

W toku postępowania ██████████ wyjaśniał w jaki sposób substancja zabroniona dostała się do jego organizmu. Otóż w ██████████ r., podczas treningu ██████████ uległ wypadkowi, po którym leczył się neurologicznie u dr ██████████ z ██████████, z którym współpracowali inni zawodnicy. Lekarz przepisał zawodnikowi m.in. „produkt o nazwie MILDRONATE”.

Lekarz zalecił zawodnikowi powtórzenie kuracji po 6 miesiącach, jednak nie doszło do tego, ponieważ ██████████ ponownie uległ wypadkowi w ██████████ r. podczas treningu ██████████, doznając podobnego urazu. Po telefonicznych konsultacjach z tym samym lekarzem zostały zaordynowane te same produkty.

W dniu ██████████ r. ██████████ przedłożył ██████████ pismo przygotowawcze, które zawierało wnioski dowodowe, wskazujące na nieświadome przyjęcie zabronionej substancji przez zawodnika.

██████████ w dniu ██████████ r. podczas rozprawy oddalił wszystkie wnioski dowodowe obwinionego i uznał ██████████ winnym popełnienia naruszenia art. 2.1 PA oraz wymierzył mu karę 24 miesięcy wykluczenia.

W dniu [REDAKTOWANO] r. [REDAKTOWANO] wniósł do [REDAKTOWANO]
[REDAKTOWANO] odwołanie w zakresie decyzji
Komitetu dotyczącej odmowy przyznania TUE oraz w dniu [REDAKTOWANO]
[REDAKTOWANO] odwołanie do [REDAKTOWANO] w sprawie postanowienia
[REDAKTOWANO].

W dniu [REDAKTOWANO] r. [REDAKTOWANO] oddalił
odwołanie obwinionego w zakresie dotyczącym odmowy przyznania
TUE. Podstawą decyzji było stwierdzenie możliwości zastosowania
alternatywnej formy leczenia, która nie zawierałaby substancji
zabronionej. Panel uznał przy tym, że okoliczności wypadku i
zastosowanie produktu w celach terapeutycznych zawierającego
substancję zabronioną są bezsporne.

Kolejno [REDAKTOWANO] po rozpoznaniu sprawy
na rozprawach w dniach [REDAKTOWANO] i [REDAKTOWANO] r., postanowił
zmienić postanowienie [REDAKTOWANO] w ten sposób, że wymierzył
[REDAKTOWANO] karę 21 miesięcy wykluczenia.

[REDAKTOWANO] rozpoznające sprawę uznały zgodnie, że [REDAKTOWANO]
nie stosował substancji zabronionej w sposób celowy, nie wykazał
jednak okoliczności, które uprawdopodobniłyby brak winy lub
zaniedbania jak też braku istotnej winy lub zaniechania.

[REDAKTOWANO] zakwestionował to ustalenie i wobec tego
konieczne w jego ocenie stało się złożenie skargi do Trybunału
Arbitrażowego ds. Sportu przy PKOl na podstawie art. 13.2.2. PA i w
trybie art. 83 ust. 2 w związku z art. 83 ust. 1 lit b) Statutu TAS.

Skarżący wniósł o:

- zmianę zaskarżonego postanowienia i orzeczenie co do
istoty sprawy, poprzez stwierdzenie na podstawie art. 10.4
PA, że obwiniony wykazał, że w tym konkretnie
indywidualnym przypadku nie ponosi winy ani nie jest
winny zaniechania, które doprowadziło do naruszenia
przepisów antydopingowych wraz z jednoczesną
rezygnacją z nałożenia na Obwinionego jakiegokolwiek
kary.

Z ostrożności procesowej, alternatywnie Obwiniony wniósł:

- o stwierdzenie na podstawie art. 10.5.2 PA, że w tym konkretnym
przypadku Obwiniony nie ponosi żadnej istotnej winy ani nie jest
winny zaniechania, co w konsekwencji otwiera możliwość
skrócenia kary wykluczenia do połowy obowiązującej na
podstawie art. 10.2.2. PA kary tj. jednego roku wykluczenia,
- o zastosowanie zasady słuszności i proporcjonalności kary w
stosunku do naruszonego obowiązku, co w konsekwencji
umożliwia skrócenie kary wykluczenia poniżej okresu
określonego w pkt. powyżej,

- o wymierzenie obwinionemu na podstawie art. 10.5.2. PA w zw. z 10.2.3 PA oraz przy uwzględnieniu zasady słuszności i proporcjonalności kary w granicach od nagany do maksymalnie 12 miesięcy wykluczenia wraz z zaliczeniem na poczet kary tymczasowego wykluczenia obwinionego poczynszu od [REDAKTOWANO] r.,
- o zasądzenie na rzecz obwinionego na podstawie art. 101 Statutu Trybunału kosztów postępowania wg norm przepisanych,
- o niezwłoczne podjęcie wszelkich czynności umożliwiających rozpoznanie skargi w terminie umożliwiającym zgłoszenie skarżącego do rozgrywek,
- w każdym razie skarżący dodatkowo wniósł o:
- dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka [REDAKTOWANO] na okoliczność wypadku obwinionego skutkującego koniecznością podjęcia natychmiastowego leczenia; podjętego przez obwinionego leczenia, weryfikacji przez Obwinionego produktów niezwłocznie po otrzymaniu powiadomienia o pozytywnym wyniku kontroli antydopingowej oraz dotychczasowej postawy obwinionego,
- dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka [REDAKTOWANO] (w formie pisemnego oświadczenia lub przesłuchania na pośrednictwem telekonferencji lub Skype, na okoliczność przekazania części obowiązków wynikających z przepisów antydopingowych na rzecz osób trzecich; dokonania weryfikacji stosowanych przez obwinionego produktów oraz dotychczasowej postawy obwinionego,
- dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka [REDAKTOWANO] (w formie pisemnego oświadczenia) na okoliczność konieczności zastosowania produktu zawierającego substancję zabronioną oraz przekazania informacji, że produkt jest bezpieczny i nie wymaga podejmowania dodatkowych działań po stronie obwinionego w celu zgłoszenia jego używania; przekazania części obowiązków wynikających z przepisów antydopingowych na rzecz osób trzecich,
- dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dokumentów znajdujących się w aktach dyscyplinarnych sprawy obwinionego – w tym zakresie obwiniony wnosi do tutejszego Trybunału o zobowiązanie [REDAKTOWANO] do złożenia kompletnych akt postępowania prowadzonego na etapie I i II instancji,
- dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dokumentów przedłożonych do niniejszego odwołania, na okoliczności wskazane z uzasadnieniu odwołania.

Skarżący zarzucił postanowieniu II instancji [REDAKTOWANO] naruszenie:

- art. 10 PA poprzez jego niezastosowanie i całkowite pominięcie twierdzeń obwinionego oraz dowodów potwierdzających wystąpienie wyjątkowych okoliczności uzasadniających stwierdzenie po stronie Obwinionego braku winy lub zaniedbania, co miało wpływ na wymiar orzeczonej kary;

- art. 10.5.2 PA poprzez jego niezastosowanie i całkowite pominięcie twierdzeń Obwinionego oraz dowodów potwierdzających wystąpienie okoliczności uzasadniających stwierdzenie po stronie obwinionego braku istotnej winy lub zaniedbania, co miało wpływ na wymiar orzeczonej kary.

Konkludując, postępowanie odwoławcze w sprawie Obwinionego, w jego ocenie, sprowadzało się do ustalenia dwóch kwestii: braku winy lub zaniedbania i/lub braku istotnej winy lub zaniedbania po stronie Obwinionego w związku ze stwierdzonym naruszeniem przepisów antydopingowych oraz prawidłowym uwzględnieniem zasady proporcjonalności i słuszności nałożonej kary względem stwierdzonego naruszenia.

Zaskarżonym postanowieniem z dnia [REDAKTOWANO] r. [REDAKTOWANO]

[REDAKTOWANO] została obniżona kara wymierzona przez [REDAKTOWANO] do 21 miesięcy wykluczenia (z 24) oraz odpowiednio został zmieniony termin zaliczenia na poczet wymierzonej kary tymczasowego okresu wykluczenia począwszy od [REDAKTOWANO] r. do [REDAKTOWANO] r. – poprzednio do [REDAKTOWANO] r.

Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przewinienia dyscyplinarnego (str. 3 post, I instancji). Wyjaśniał, że w dniu [REDAKTOWANO] r. podczas treningu w [REDAKTOWANO] uległ wypadkowi, po którym trafił pod opiekę lekarza w [REDAKTOWANO], który przepisał mu lek MILDRONAT. W dniu [REDAKTOWANO] r. podczas treningu na [REDAKTOWANO] ponownie uległ wypadkowi, po którym skontaktował się z dr [REDAKTOWANO], który potwierdził możliwość stosowania MILDRONATU. Obwiniony stwierdził, że słyszał o substancji zabronionej Meldonium ale nie wiedział, że lek który przyjmuje zawiera Meldonium, składu leków, które przyjmuje nie sprawdzał, ponieważ ma zaufanie do lekarzy. O tym, że lek który przyjmuje zawiera zabronioną substancję dowiedział się w [REDAKTOWANO], gdy otrzymał wynik badania antydopingowego. Nie wiedział także, że jest konieczność złożenia wniosku TUE do organizacji antydopingowej. W protokole kontroli z dnia [REDAKTOWANO] r. nie wymienił Meldonium, ponieważ wówczas już tego leku nie przyjmował. Nie przyjmował Meldonium w sposób świadomy, by poprawić wyniki sportowe.

Prezes Klubu [REDAKTOWANO] wyjaśnił, że wszyscy zawodnicy przed rozpoczęciem sezonu są informowani o istnieniu listy substancji zabronionych i podpisują oświadczenie, że wiedzą o istnieniu listy

substancji zabronionych i podpisują oświadczenie, że wiedzą o istnieniu listy substancji i metod zabronionych i powinni się do niej stosować. Obwiniony takie oświadczenie również podpisał.

Przedstawiciel [REDAKTOWANO] oraz [REDAKTOWANO] Sp z o.o. nie widzieli podstaw do wymierzenia zawodnikowi łagodniejszej kary. Obwiniony jest zawodnikiem wysokiej klasy i powinien dochować najwyższej staranności również w stosowaniu odpowiedniej kuracji po kontuzji, tymczasem nie skonsultował się z żadnym lekarzem co do możliwości stosowania leku.

Zgodnie z treścią art. 2.1.1. PPA obowiązkiem zawodnika jest dopilnowanie by do jego organizmu nie została wprowadzona żadna substancja zabroniona. Zawodnicy są odpowiedzialni za każdą substancję zabronioną, jej metabolity lub markery, których obecność zostanie stwierdzona w ich próbkach fizjologicznych. Zgodnie z art. 2.1 PPA do stwierdzenia naruszenia przepisów antydopingowych nie jest konieczne wykazanie zamiaru, winy, zaniedbania czy świadomego użycia przez zawodnika.

Za naruszenie art. 2.2. PPA wymiar kary reguluje art. 10.2.1 PPA i jeżeli nie zostaną spełnione warunki do skrócenia okresu kary zgodnie z art. 10.4, 10.5 lub 10.6 okres kary wykluczenia wynosi 4 lata. Panel Dyscyplinarny I instancji uznał, że naruszenie przepisów antydopingowych nie było celowe jednak uznał, że obwiniony nie wykazał braku winy lub zaniedbania.

[REDAKTOWANO] w odwołaniu do [REDAKTOWANO] zarzucił naruszenie:

- a) art. 10.4 PA przez niezastosowanie i nie uwzględnienie, że zawodnik udowodnił brak winy lub brak istotnego zaniedbania w naruszeniu przepisów antydopingowych,
- b) zasady słuszności i proporcjonalności w wymiarze zastosowanej kary i niezastosowanie tych zasad w okolicznościach za tym przemawiających,
- c) art. 10.2 PPA poprzez niezastosowanie i nieuwzględnienie, że zawodnik nie ponosi żadnej istotnej winy ani nie jest winny zaniedbania przepisów antydopingowych.

Zawodnik w postępowaniu przez [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] złożył wnioski dowodowe, które zostały przeprowadzone. Były to: opinia dr hab. n. med. [REDAKTOWANO] z dnia [REDAKTOWANO] r. dotyczącą stosowania meldonium przez zawodnika [REDAKTOWANO] oraz potencjalnego wpływu na poprawę wyników sportowych, pismo firmy GRINDEX (producenta leku MILDRONAT dotyczące preparatu), opinię dr n. med. [REDAKTOWANO] zeznanie lekarza (tłumaczenie przysięgłe), który zaordynował lek, a także artykuły naukowe i opracowania w sprawie eliminacji meldonium z organizmu złożone przez [REDAKTOWANO]

██████████ uznał, że prawidłowo został ustalony stan faktyczny przez ██████████ a ponadto, że żaden z uczestników postępowania nie składał w tej sprawie zarzutów. Odwołujący opierał skargę wyłącznie na stronie podmiotowej czynu, winy zawodnika jej poziomu lub braku, osadzenia sprawy w nieostrych zasadach słuszności i proporcjonalności przy wymiarze kary.

Przeprowadzone przez ██████████ dowody nie były istotne ponieważ substancja wykryta w organizmie zawodnika jest wpisana na listę substancji zabronionych WADA i jest bezcelowe czynienie ustaleń w zakresie badania wpływu tej substancji na wydolność zawodnika.

Zatem przedmiotem rozważania ██████████ była wyłącznie ocena czy zawodnik dochował należytej staranności (ew. poziomu tej staranności) przy stosowaniu przepisów antydopingowych. ██████████ był związany ustaleniami ██████████ co do niecelowości zastosowania przez zawodnika zabronionej substancji albowiem przez przyzmat tych ustaleń została nałożona przez ██████████ na zawodnika kara. Wobec tego, że odwołanie od rozstrzygnięcia ██████████ złożył tylko zawodnik, nie było możliwości orzekania na niekorzyść zawodnika tj. podważania i badania celowości zastosowania zabronionej substancji przez zawodnika.

██████████ dodatkowo przesłuchał obwinionego, który zaprzeczył jakoby pytał lekarza czy zastosowana przez niego substancja znajduje się na liście substancji i metod zabronionych. Ponadto ustalono, że ww. lekarz nie był lekarzem sportowym zatem przeświadczenie zawodnika, że lekarz ten miał wystarczającą wiedzę w sprawie przepisów antydopingowych obowiązujących na terenie Polski było nieuzasadnione. W ocenie ██████████ zawodnik nie wykazał, że skutecznie przeniósł odpowiedzialność z tytułu zażycia zabronionej substancji na lekarza.

██████████ na podstawie wyjaśnień zawodnika ustalił ponadto, że nie zapoznał się on choćby pobieżnie z ulotką dołączoną do leku ani nie zawiadomił klubu o sposobie leczenia.

██████████ uznał, że zawodnik nie zachował choćby minimum wymaganej staranności zaś jego zachowanie należy zakwalifikować jako rażące niedbalstwo.

██████████ zaznaczył, że od sportowców profesjonalnie zajmujących się sportem, w tym na poziomie czołówki światowej ligi należy oczekiwać najwyższej staranności. Przedstawiciele ██████████ i ██████████ oświadczyli, że wystarczyłoby żeby zawodnik zweryfikował dokumentację medyczną, dopytał się o podane leki choćby w pogotowiu antydopingowym czy w ██████████. Zawodnik dobrowolnie nie skorzystał z możliwości starannego wykonania obowiązków wynikających z prawa antydopingowego.

██████████ skrócił Obwinionemu karę do 21 miesięcy wyłącznie z tej przyczyny, że z uwagi na specyfikę sportów motorowych w przypadku zakończenia kary w dniu ██████████ r. kara w istocie trwałaby 3 lata, ponieważ warunkiem uczestnictwa w kolejnym sezonie sportowym jest zgłoszenie się do współzawodnictwa sportowego do końca maja 2019 r. i wzięcie udziału w eliminacjach do zawodów na kolejny sezon.

Trybunał Arbitrażowy ds. Sportu przy PKOl rozpatrując skargę ██████████ zważył co następuje.

W toku postępowania przez Trybunałem Arbitrażowym ds. Sportu przy PKOl Obwiniony podtrzymywał swoje stanowisko w sprawie – podnosił brak winy lub zaniedbania i/lub brak istotnej winy lub zaniedbania w związku ze stwierdzonym naruszeniem przepisów antydopingowych oraz wnosił o prawidłowe uwzględnienie zasady proporcjonalności i słuszności nałożonej kary względem stwierdzonego naruszenia.

Trybunał Arbitrażowy ds. Sportu przy PKOl oddalił wnioski Obwinionego w sprawie przeprowadzenia dowodów w sprawie poza dowodami z dokumentów załączonych do sprawy i akt postępowania dyscyplinarnego ██████████.

Trybunał Arbitrażowy ds. Sportu przy PKOl nie znalazł podstaw do zmiany zaskarżonego postanowienia i orzeczenia co do istoty sprawy, poprzez stwierdzenie na podstawie art. 10.4 PA, że obwiniony wykazał, że w tym konkretnie indywidualnym przypadku nie ponosi winy ani nie jest winny zaniedbania, które doprowadziło do naruszenia przepisów antydopingowych wraz z jednoczesną rezygnacją z nałożenia na Obwinionego jakiegokolwiek kary.

W ocenie Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu przy PKOl w przedmiotowej sprawie brak podstaw do zastosowania art. 10 PA albowiem Obwiniony nie wykazał, że wystąpiły wyjątkowe okoliczności uzasadniające stwierdzenie po stronie Obwinionego braku winy lub zaniedbania, co mogłoby mieć wpływ na wymiar orzeczonej kary. W ocenie Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu przy PKOl w przedmiotowej sprawie nie może mieć zastosowania art. 10.5.2 PA. TAS przy PKOl nie dał wiary twierdzeniom Obwinionego oraz nie uznał za udowodnione okoliczności potwierdzających wystąpienie okoliczności uzasadniających stwierdzenie po stronie obwinionego braku istotnej winy lub zaniedbania, co mogłoby mieć wpływ na wymiar orzeczonej kary.

TAS przede wszystkim pominął przy orzekaniu argumenty wskazujące na brak działania zabronionej substancji na wynik sportowy Obwinionego, albowiem ocena działania i efektów

działania przyjmowanych substancji z listy zabronionych przez WADA jest bezprzedmiotowa.

Analogicznie TAS przyjął argumenty wskazujące na brak dostatecznych informacji czy szkoleń w sprawach antydopingowych ze strony [REDAKTOWANO]. Dodatkowo TAS pominął podnoszone przez Obwinionego argumenty natury ekonomicznej, które w związku z jego „pozytywnym” wynikiem kontroli antydopingowej dotknęły bezpośrednio jego a także jego Klub [REDAKTOWANO]. Obwiniony a także jego Klub ponieśli w związku niekwestionowanym wynikiem kontroli antydopingowej odpowiedzialność, która powinna być poważnym ostrzeżeniem dla wszystkich zawodników uprawiających sporty motorowe. Ta argumentacja może tylko utwierdzić TAS, że przypadek zawodnika [REDAKTOWANO] wymaga surowego ukarania i powszechnego nagłośnienia. Jakkolwiek ze względów proceduralnych TAS nie bada okoliczności stwierdzonej przez [REDAKTOWANO] o braku celowego przyjmowania substancji w celu poprawy wyników, to jednak przewinienie dyscyplinarne jest niewątpliwe i istotne dla zachowania standardów obowiązujących w profesjonalnym sporcie. Zawodnik klasy międzynarodowej jakim jest niewątpliwie [REDAKTOWANO] nie może uwolnić się od odpowiedzialności dyscyplinarnej wskazując na swoją niewiedzę, brak informacji, a także że delegował odpowiedzialność za przyjmowanie środka zabronionego na lekarza, który przepisał mu ten, jak go nazywa „produkt”. Przede wszystkim TAS wskazuje, że pierwsze przypadki wykrycia meldonium u zawodników światowej czołówki miały miejsce na początku 2016 r., bezpośrednio po wpisaniu przez WADA tej substancji na listę substancji zabronionych. Przypadek Marii Szarapowej był na tyle medialny, że tłumaczenie obwinionego, że nie wiedział, że nikt mu nie powiedział, a na dodatek, że lekarz, który mu przepisał ten produkt zapewniał go, że produkt nie zawiera zabronionych substancji, nie zasługuje na uwzględnienie. Przy okazji wykrycia meldonium w organizmie Marii Szarapowej powszechna stała się wiedza, że substancja ta jest zabroniona, że była powszechnie stosowana przez zawodników wywodzących się z Rosji z uwagi na efektywną poprawę wydolności, samopoczucia i wyników sportowych.

Z informacji dostępnych w internecie wynika, że meldonium zostało zidentyfikowane przez amerykańską agencję antydopingową w 2014 r., że zostało wpisane przez WADA na listę substancji zabronionych od 1 stycznia 2016 r. i do 23 marca 2016 r. ujawniono 123 przypadki stosowania meldonium przez sportowców, w tym w 102 przypadkach przez sportowców pochodzących z Rosji. Do wiadomości opinii publicznej w 2016 r. została podana tylko część nazwisk m.in. lekkoatleci, zapaśnicy, sztangiści i tyżwiarze. Jednak [REDAKTOWANO] nie może skutecznie bronić się przed obarczeniem go winą, niedbalstwem czy zaniedbaniem w dopuszczeniu do

znalezienia się substancji zabronionej w jego organizmie tym, że nie wiedział, że produkt MILDRONATE zawiera MELDONIUM. Zarówno w [REDACTED] r. i w [REDACTED] r., jak też aktualnie po wpisaniu do przeglądarki nazwy MILDRONATE, AUTOMATYCZNIE wyświetla się MELDONIUM. Z przebiegu sprawy wynika, że Obwiniony nie sprawdzał składu produktu, nie zasięgał niczyjej opinii czy rady, natomiast oparł się wyłącznie na zapewnieniu lekarza, który nie jest lekarzem sportowym, z którym nie miał stałej umowy na współpracę, z którym nie miał żadnej umowy, skorzystał jedynie z jego doraźnej pomocy we [REDACTED] w [REDACTED] r. a przy następnym, podobnym urazie na [REDACTED] w [REDACTED] r. skontaktował się z tym lekarzem telefonicznie. W ocenie TAS wymagania w stosunku do zawodnika na poziomie [REDACTED] ([REDACTED] r.) muszą być wyższe niż do przeciętnego zawodnika, zawodnika amatora, zawodnika początkującego. W związku z tym, nie można przyjąć, że [REDACTED] nie zaniedbał i nie ponosi winy w tym, że substancja zakazana znalazła się w jego organizmie.

Obwiniony a także jego macierzysty klub [REDACTED] w toku postępowania wskazywali, że aspekt ekonomiczny sprawy powinien mieć znaczenie przy wymiarze kary dyskwalifikacji. [REDACTED] podnosił, że stracił kontrakt, [REDACTED] klub popierający jego starania o skrócenie kary dyskwalifikacji podnosił, że utracił miejsce w [REDACTED], stracił sponsorów i jak najszybszy powrót [REDACTED] na tor jest niezbędny do odrobienia strat finansowych.

W tym aspekcie TAS zauważa, że podnoszony przez Obwinionego i jego macierzysty klub aspekt ekonomiczny sprawy nie może mieć wpływu na wymiar wymierzonej zawodnikowi kary. W zasadzie przyznać trzeba, że kara powinna być na tyle dotkliwa, żeby wszyscy uczestnicy rozgrywek, a więc zawodnicy, kluby sportowe, [REDACTED] sponsorzy i kibice zrozumieli, że doping wypacza sport, że jest wrogiem rywalizacji sportowej, że jest oszustwem sportowym i w tym konkretnym przypadku podnieść należy, że wymierzona obwinionemu kara w ocenie TAS jest adekwatna do przewinienia. Zasadnicza kara przewidziana w przepisach antydopingowych to 4 lata dyskwalifikacji – przy ustaleniu, że [REDACTED] nie przyjmował meldonium w celu poprawy wydolności organizmu tylko w celu leczniczym kara 21 miesięcy jest po prostu sprawiedliwa.

W tym miejscu TAS odniesie się do zarzutu Obwinionego, że została pominięta zasada proporcjonalności. Porównanie wymierzonej [REDACTED] kary z karą wymierzoną Marii Szarapowej czy Teresie Johaug jest niewłaściwe. Przede wszystkim od ujawnienia przypadku najbardziej medialnego tenisistki Marii Szarapowej do badania Obwinionego upłynęło [REDACTED] i sprawa była głośna i powszechnie komentowana. Po drugie Maria Szarapowa udowodniła,

że w jej ekipie byli ludzie odpowiedzialni za przyjmowane przez nią odżywki i leki, udowodniła, że sędowała na zatrudnionych przez nią specjalistów pieczę nad „czystością” jej organizmu. Po trzecie Maria Szarapowa przyznała się, że bierze meldonium od 10 lat – do 2015 roku lek nie był zabroniony – a jej ekipa po prostu nie odnotowała zmiany przepisów, nie sprawdzili spisu - więc przypadek Marii Szarapowej nie da się wprost przyłożyć do przypadku [REDACTED]. Przewinienia i kary w tych dwóch przypadkach nie można uznać za tożsame i wobec tego w ocenie TAS zasada proporcjonalności nie została w przypadku [REDACTED] naruszona.

Końcowo wskazać należy, że [REDACTED] należy do sportów ekscytujących i niebezpiecznych. Zawodnicy narażeni są na zderzenia i upadki – w przypadku [REDACTED] jest to szczególnie częste, że względu na bliski kontakt zawodników [REDACTED]. Skutkiem wypadków bywają poważne urazy kręgosłupa. Tym bardziej ważne jest, by zawodnicy dbali o swoje zdrowie i nie narażali siebie i innych na niebezpieczeństwo związane z wypadkiem podczas zawodów czy treningu.

Ponieważ uczestnicy postępowania nie wnosili o zasądzenie kosztów, w sytuacji oddalenia skargi Obwinionego TAS nie wydał postanowienia w tym zakresie.

[REDACTED]